

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. C.**, zast. JUDr. Ivankou Posádkovou, advokátkou se sídlem Hasskova 95/16, 674 01 Třebíč, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 5. 2013, č. j. ....,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepříznává náhrada nákladů řízení.**
- IV. Soud určuje odměnu právní zástupkyni žalobce JUDr. Ivance Posádkové, advokátce se sídlem Hasskova 95/16, 674 01 Třebíč, v částce 8.339,80 Kč, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 22. 4. 2013, č. j. .... byl přiznán účastníkovi ode dne 29. 3. 2013 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“). Podkladem byl posudek o invaliditě OSSZ Třebíč ze dne 26. 2. 2013, dle kterého byl uznán

žalobce ode dne 22. 1. 2013 invalidním pro invaliditu I. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %.

Proti rozhodnutí podal účastník řízení námitky, které byly doručeny žalované dne 30. 4. 2013.

Rozhodnutím žalované ze dne 24. 5. 2013, č. j. .... byly námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2013 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobce v žalobě ze dne 21. 6. 2013 vyslovil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, žádal o přiznání invalidity III. stupně. Argumentoval tím, že je po operaci srdce, trojnásobném bypassu, léčí se i s dalšími zdravotními komplikacemi (vředová choroba, střevní divertikulosa, apod.). Jeho zdravotní stav není dobrý, má bolesti na přední straně hrudníku, pálení, řezání, bolesti se zvyšují i při menší námaze, třeba i při chůzi. Nemůže vykonávat téměř žádnou činnost, navíc jeho manželka je po druhé operaci prsu z důvodu rakoviny, je rovněž invalidní. Společně pečují o tři nezaopatřené děti.

Podáním ze dne 3. 6. 2013 požádal o ustanovení obhájce. Vzhledem k prokázání skutečností, že jsou v jeho případě předpoklady pro osvobození od soudního poplatku, usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 7. 2013, č. j. 22 Ad 27/2013-17 byla žalobci ustanovena pro předmětné řízení právní zástupkyně JUDr. Ivanka Posádková, advokátka se sídlem Hasskova 95/16, 674 01 Třebíč.

Dne 27. 8. 2013 bylo doručeno Krajskému soudu v Brně doplnění žaloby prostřednictvím právní zástupkyně žalobce, v němž uvádí, že v průběhu měsíce května a června 2012 se začaly u jmenovaného projevovat při práci silné bolesti na hrudi, po vyšetření dne 30. 8. 2012 mu byla provedena v mimotělním oběhu revaskularizace myokardu trojnásobným bypassem. Od června 2012 do února 2012 (pravděpodobně do února 2013) byl v dočasné pracovní neschopnosti. Od 29. 3. 2013 byl veden jako uchazeč o zaměstnání Úřadem práce ČR, kontaktní pracoviště Třebíč. Posléze rozhodnutím žalované ze dne 22. 4. 2013 mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Den vzniku invalidity byl stanoven ode dne 22. 1. 2013. Proti rozhodnutí podal námitky, které žalovaná posoudila a poté vydala rozhodnutí ve věci dne 24. 5. 2013, rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

S posouzením zdravotního stavu nesouhlasí, stěžuje si na bolesti na hrudi, bolí ho pooperační rána, nemůže fyzicky pracovat déle jak pět minut, jakákoliv zátěž jej velmi vyčerpává a unavuje. Musí neustále odpočívat, je dušný. Před rozhodnutím o uznání invalidity I. stupně a před začátkem zdravotních potíží pracoval jako dlaždič a zedník. Jednalo se o práci výhradně manuální, pohybově a fyzicky náročnou.

Stížním bodem žalobce je nesprávné vyhodnocení poklesu míry schopnosti soustavné výdělečné činnosti, omezení a utrpení, která mu nemoc způsobuje, jej naprosto vylučují z jakékoliv možnosti vykonávat výdělečnou činnost. Žalovaná nesprávně posoudila zdravotní postižení, nevzala do úvahy jeho případné schopnosti vykonávat práce s přihlédnutím k jeho vzdělání, zkušenostem a znalostem. Po seznámení s vyjádřením žalované k žalobě ze dne 24. 7. 2013 se nepřipojil k důkazní iniciativě žalované, aby byl proveden posudek PK MPSV ČR, neboť žalobce má za to, že posudková komise by nebyla ve věci objektivní, naopak je

dána důvodná obava, že její závěry mají zájem na neúspěchu žalobce ve sporu. Navrhl proto ustanovit nezávislého soudního znalce z oboru zdravotnictví.

Z výše uvedených důvodů navrhl, aby rozhodnutí žalované ze dne 24. 5. 2013 i ze dne 29. 3. 2013 bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve věci podala písemné vyjádření dne 24. 7. 2013 v návaznosti na doručení žaloby ze dne 23. 6. 2013. Uvedla, že při svém rozhodování je vázána odborným lékařským posudkem, k důkazu navrhla posudek PK MPSV ČR.

Dne 29. 11. 2013 se konalo jednání u Krajského soudu v Brně. Z výpovědi žalobce vyplynulo, že je ženatý, jeho manželka je v invalidním důchodu, pečují oba o děti ve věku 10, 14 a 17 let, všechny jsou doposud nezaopatřeny. Má základní vzdělání, pracoval do května roku 2012 jako dlaždič. Od března roku 2013 je veden v evidenci na úřadu práce, doposud mu žádné vhodné místo nabídnuto nebylo, stejně tak i rekvalifikace. Poukázal na svízelnou sociální a finanční situaci. Ke skutkovému a posudkovému zhodnocení, které bylo provedeno PK MPSV ČR neměl připomínky, pouze obecně uváděl, že jsou vydávány zákony, jimiž jsou lékaři vázáni. Nechápal, že při jeho zdravotním postižení nemá nárok na invaliditu III. stupně, ačkoliv mnozí lidé berou dlouhodobě tento stupeň invalidity.

Právní zástupce žalobce navrhl důkaz znaleckým posudkem z oboru interního lékařství se zaměřením do jaké míry je žalobce zjištěným zdravotním postižením omezen v pracovní oblasti. Dále navrhl důkaz dotazem na úřad práce Třebíč, jaké jsou jeho možnosti při zajištění pracovní příležitosti. Byl toho názoru, že zdravotní stav žalobce neumožňuje vykonávat práce, které vykonával (dělnické profese), má sníženou pracovní schopnost do té míry, že není možné vykonávat téměř žádnou práci, byl proto přesvědčen, že posuzovaný splňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu III. stupně.

Zástupce žalované navrhl, aby na základě provedeného důkazního řízení byla žaloba zamítnuta.

Z posudkové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Třebíč bylo zjištěno, že žádost o invalidní důchod pro invaliditu III. stupně podal žalobce dne 22. 1. 2013, posouzen byl lékařkou OSSZ Třebíč dne 26. 2. 2013 s posudkovým závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronická ischemická choroba srdeční. V srpnu roku 2012 byla provedena revaskularizační operace pro AP IV st., byl proveden trojnásobný aortokoronární bypass. Přetrvává mírná deprese funkce levé srdeční komory. Citované zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu IX, oddíl A, položka 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 %.

Dne 30. 4. 2013 podal námitky, nesouhlasil s přiznáním invalidity I. stupně, navrhl přiznání invalidity III. stupně.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 20. 5. 2013. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace MUDr. Stanislava Mezlíka, Třebíč ze dne 7. 2. 2013 i dalších nálezů odborných lékařů z oboru kardiologie a echokardio, zprávy z CKTCH Brno, zprávy z kardiologické hospitalizace Jihlava ze dne

28. 6. 2012, bylo konstatováno, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. Lékař dospěl k závěru, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinou u muže ve věku 45 let je chronická ischemická choroba srdeční. Uvedl, že posudkový závěr OSSZ Třebíč vycházel ze správného použití posudkových kritérií, rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu IX, oddíl A, položka 1 písm. b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 %. Tímto byl potvrzen posudkový závěr lékařky OSSZ Třebíč.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně, která za účasti odborné lékařky – z oboru interního lékařství jednala dne 2. 10. 2013, po prostudování podkladové dokumentace a po osobním vyšetření posuzovaného při jednání dospěla k názoru, že je třeba nutné jednání odročit za účelem objektivizace zdravotního stavu, konkrétně vyžádání kardiologického vyšetření zdravotního stavu. Lékařské zprávy, které byly vyžádány, jsou obsahem citovaného posudku, který byl oběma účastníkům doručen. Dne 15. 10. 2013 bylo doručeno posudkové komisi kardiologické vyšetření ze dne 14. 10. 2013 MUDr. Doležala, jednotlivé lékařské zprávy byly posudkově vyhodnoceny a poté bylo učiněno posudkové zhodnocení, podle kterého bylo uzavřeno, že se jedná primárně o ischemickou chorobu srdeční se syndromem nestabilní angíny pectoris s progresí do syndromu klidové AP. Pro uvedený stav byla dne 22. 6. 2012 provedena koronarografie, nález na koronárních tepnách byl indikován k chirurgickému řešení, operace v mimotělním oběhu dne 30. 8. 2012, při ní provedena revaskularizace myokardu trojnásobným aortokoronárním bypassem. Od operace přetrvávaly bolesti přední stěny hrudní v oblasti provedené sternotomie a okolí jizvy, bez jednoznačné závislosti na fyzické námaze, při manévrech trupem, často i vleže i klidové. Rekonografie nebyla indikována. Žalobce k žalobě doložil další lékařské zprávy, které byly posudkově zhodnoceny. Posudková komise za účelem objektivizace funkčního omezení vyžádala i další doplňující kardiologické vyšetření, které bylo provedeno dne 14. 10. 2013. Klinicky posuzovaný kardiopulmonálně kompenzovaný, bez projevů chronického srdečního selhání. Na základě komplexního zhodnocení pak byl učiněn závěr, že se jedná u posuzovaného o onemocnění srdce s funkčním omezením ve VČ. třídě, NYHA II. Posuzovaný je léčen pro CHOPN, od operace srdce je stop kuřák, v rámci vyšetření před revaskularizací myokardu při spirometrii nezjištěna přítomnost ventilační poruchy. Stran onemocnění páteře šlo o bolestivý syndrom akcentovaný v hrudním a bederním úseku s minimálním funkčním postižením – s občasnými blokádami a přechodným omezením pohyblivosti páteře, se svalovou dysbalancí, bez neurologických komplikací. Po operaci levého ramene, je levý ramenní kloub mírně omezen v rozsahu pohybu, při vyšetření v posudkové komisi spontánně elevoval končetinu nad horizontálu, oblékání bez potíží. Ostatní onemocnění uvedená v diagnostickém souhrnu byla dlouhodobě stabilizovaná, nesnižovala celkovou výkonnost organismu, ani pokles pracovní schopnosti. Na základě prostudování podkladové dokumentace, vlastního zjištění při jednání a zhodnocení všech posudkově rozhodných skutečností dospěla posudková komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, postižení je zařazeno v kapitole IX, oddíl A, položce 1 písm. b) přílohy č. 359/2009 Sb., v platném znění, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 40 %. Šlo o stav po chirurgické revaskularizaci myokardu 3x CABG, bez klinických projevů chronického srdečního selhávání dle objektivních kritérií ve funkční třídě NYHA II. V uvedené procentní míře je dostatečně zhodnocen komplexní zdravotní stav i dosavadní výdělečná činnost, schopnost využít dosažené zkušenosti a znalosti i schopnost rekvalifikace. Pro navýšení horní hranice nebyly zjištěny objektivní, zdravotní ani jiné posudkově rozhodné důvody. Výsledek

posouzení posudkové komise se shoduje s výsledkem posouzení lékaře pověřeného vypracováním posudku pro OSSZ i s výsledkem posouzení na ČSSZ Jihlava – oddělení námitkové a odvolací agendy LPS. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl proto žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zdp. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně, podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) citovaného zákona v platném znění.

Při posouzení věci vycházel Krajský soud v Brně z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Předmětem přezkumného soudního řízení bylo rozhodnutí žalované ze dne 24. 5. 2013, č. j. ...., kterým byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2013 bylo potvrzeno.

Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 24. 5. 2013, splňoval podmínky § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoliv. Bylo nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném, lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. V této souvislosti návrh právního zástupce žalobce na ustanovení znalce pokládal soud za neopodstatněný. Nicméně i posudky PK MPSV hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí a spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobce, že rozhodnutí žalované bylo provedeno a posouzeno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Brojí-li žalobce proti tomu, že jeho zdravotní stav nebyl posuzován objektivně, Krajský soud v Brně se s touto námitkou neztotožňuje.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je onemocnění srdce, zdravotní postižení bylo náležitě funkčně zhodnoceno v obsahu posudku PK MPSV ČR v Brně. Jak vyplývá z posudkových hledisek uvedených v citované vyhlášce pod položkou 1 písm. b) – chronické srdeční selhání s lehkým poklesem výkonnosti, tato při zařazení zdravotního postižení pod příslušnou položkou s procentním rozpětím 20 až 40 % uvádí chronické srdeční selhání s lehkým poklesem výkonnosti, NYHA II, tolerovaná zátěž 1-2 W/kg, METS 5-7, VO2 max. 16-20, lehká systolická dysfunkce levé komory, EF 0,35-0,50, lehká diastolická dysfunkce levé komory, BNP, NT lehce zvýšené. Dle názoru soudu posudková komise v Brně přesvědčivějším a podrobnějším způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení. Žalobce navrhl přiznání invalidity III. stupně, v rámci soudního jednání však argumentoval pouze v obecné rovině. Jeho právní zástupce dále navrhl důkaz dotazem na Úřad práce Třebíč z důvodu zjištění možnosti pracovní příležitosti posuzovaného. Soud nepokládal provedení tohoto důkazu za potřebné, neboť předmětem přezkumného soudního řízení nebylo zkoumání zajištění či nikoliv pracovních možností žalobce, nýbrž hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti s ohledem na rozhodující zdravotní postižení. Při tomto hodnocení se vychází z funkčního postižení, možností a výsledků léčby, vývoje a prognózy postižení. Nejdůležitější je posouzení funkčního stavu, které vychází jak z vyhodnocení subjektivních kritérií, tak z objektivně zjištěných kritérií. Pro zařazení do příslušné funkční skupiny musí být dle obecných posudkových zásad splněny tři, popřípadě i více kritérií. Pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je rozhodující dopad zjištěného funkčního omezení na celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity.

Soud proto vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV ČR v Brně, protože jej považoval za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě soud považuje skutečnost, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobce ve výši 40 %, přičemž toto rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti odpovídá kritériím uvedených v § 39 odst. 2 písm. a), nikoli však § 39 odst. 2 písm. b), c) zdp. Žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že u žalobce šlo o invaliditu I. stupně. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav žalobce nenáleží do kategorie invalidity II. či III. stupně, přičemž všechny posudky jsou shodné, příslušným zpracovatelem řádně zdůvodněny, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat.

Soud poukazuje na to, že povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 30. 10. 2013 považuje za objektivní, přesvědčivý a bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzovaného

ke dni rozhodování žalované. Nepochybil proto, pokud nevyhověl žalobním námitkám žalobce. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované nevznikly žádné náklady řízení.

Právní zástupkyně žalobce ustanovená usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 7. 2013, č. j. 22 Ad 27/2013-17 účtovala na nákladech řízení dle ust. § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění ve spojení s § 7 citované vyhlášky a § 12a odst. 1, 2 citované vyhlášky, odměnu účtovanou za jeden úkon právní pomoci částkou 800 Kč. Na nákladech řízení za 5 právních úkonů (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li zástupce ustanoven soudem, písemné podání soudu datované dnem 23. 8. 2013, další porada s klientem datovaná dnem 5. 11. 2013, písemné podání soudu datované dnem 6. 11. 2013 a účast na jednání před Krajským soudem v Brně dne 29. 11. 2013), podle § 11 odst. 1 písm. b), c), d) citované vyhlášky, 5x režijní paušál dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky po 300 Kč, cestovné na trase Třebíč – Brno a zpět dne 29. 11. 2013, 70 km x 2x po 5,66 Kč/1 km (osobní automobil Škoda Superb, RZ 4J0 5000), 792,40 Kč a za čas promeškaný cestou na trase Třebíč – Brno a zpět dne 29. 11. 2013, tj. 3 půl hodiny x 2 á 100 Kč dle § 14 odst. 1, 3 citované vyhlášky 600 Kč, dále s tím, že je plátcem DPH, což bylo doloženo fotokopii osvědčení o registraci ze dne 3. 8. 2005 vystaveného Finančním úřadem v Třebíči, Žerotínovo náměstí 1, 674 01 Třebíč ve výši 1.447,40 Kč, tak celková výše nákladů řízení činí 8.339,80 Kč, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně po právní moci tohoto rozsudku k rukám uvedené právní zástupkyně, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. listopadu 2013

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová